

hr. Duetoft, som jo har fået vetoret for at holde regeringen oppe, insisterer på, at De Konservative skal med i det her medieførlig. Derfor bliver der lavet en række ting i det her medieførlig, som er klare indrømmelser til Det Konservative Folkeparti. Og hvad sker så? De Konservative siger nej, og hele konstruktionen om den socialdemokratiske regering sammen med CD og De Konservative, hele den konstruktion, som fru Mimi Jakobsen gik ud med dagen efter, bliver ikke tegnet. I stedet for kommer hr. Duetoft til at sidde sammen med SF, som mod forventning accepterer alt omkring udbud.

Det er jo en sørgelig situation, og jeg synes godt, at hr. Mikkelsen kunne være en lille smule fair over for hr. Duetoft i denne her situation.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Til hr. Søndergaard vil jeg sige: Hr. Mikkelsen kan mærkelig godt lide hr. Duetoft, men personlige venskaber skal jo helst ikke spille ind på det politiske indhold af aftaler herinde. Så må vi prøve at rette det op på anden måde. Det håber jeg på at hr. Duetoft vil være med til.

Hvis vi nu tager den endnu en gang – for hvem det nu ellers er, vi skal tage den for – så er situationen den, at med den aftale, der er lavet her, og med de sessionsbestemmelser, der er lavet for den fjerde radiokanal, så er den attraktiv for én aktør og kun én aktør, nemlig Danmarks Radio. En væsentlig ting, der er forskellig fra sidste år, er hele radionhedsområdet. Det står jo ikke nævnt. Det har også været diskuteret.

Vi kæmpede med næb og klør sammen med andre partier for, at vi fik konkurrencesituationen sidste år. Det fik vi desværre ikke gennemført. Vi fik den ind på den femte, men fik den ikke på den fjerde. Vi ville have foretaget den samme kamp med næb og klør, sved og tårer, og hvad det ellers er, Churchill ville have sagt som en god konservativ, og derfor ville vi gøre det samme. Men vi fik altså ikke muligheden for det, for vi kom ikke ind i et reelt forhandlingsforløb. Og det ville jeg da have håbet på.

Jeg håber på, at hr. Peter Duetoft har ret i, at andre får mulighed for det, for det mener jeg er til gavn for mediesituationen. Jeg tror det ikke, for hvem vil gå ind og byde på en kanal, som er så skræddersyet og så designet som denne her fjerde radiokanal er. Det er sandsynligvis kun Danmarks Radio. Men lad os nu vente og se. Vi kan jo altid håbe det bedste.

Formanden:

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Som oplæg til medieforhandlingerne udarbejdede vi i SF i januar måned et oplæg: Radio og tv på tærsklen af det nye årtusinde. Derfor var vi fuldt påklædt. Vi havde vores synspunkter klar, da regeringen kom med sit oplæg til forhandlingerne.

I vores oplæg i januar måned havde vi en række punkter, som vi lagde afgørende vægt på. For det første, at public service-stationerne, TV 2 og først og fremmest Danmarks Radio, blev styrket. For det andet, at der skete en præcisering af public service-begrebet, og at der kunne stilles særlige public service-krav til Danmarks Radio, også i forhold til TV 2. For det tredje, at den fjerde radiokanal skulle være en seriøs kanal, der skulle bibringe noget af den udsendelseskarakter, som den lyttende radiolytter var interesseret i: klassisk musik, kultur- og debatprogrammer. I den forbindelse sagde vi så også, at vi mente, at Danmarks Radio var den mest nærliggende.

For det fjerde sagde vi også, at vi ønskede reklamefri zoner omkring børneudsendelser. For det femte, at vi fortsat betragtede det som meget vigtigt, at der var ikke-kommercielt radio- og tv, og at det blev finansielt fremmet. For det sjette ønskede vi, at man fremmede også den digitale udvikling, både på radio- og tv-området. For det syvende måtte vi konstatere, men ikke at vi gerne ville, at det givetvis ville koste penge og dermed betyde licensstigning.

Da regeringen kom med sit forslag, kunne vi konstatere, at der var en række overensstemmelser mellem vores synspunkter og regeringens synspunkter. Vi kunne også konstatere, at der i hvert fald på nogle punkter, her vil jeg nævne to, ikke var overensstemmelse. Det var spørgsmålet om den måde, licensen skulle opkræves på, og det andet var tildeling af radiokanaler, hvor vi var optaget af den fjerde radiokanal.

Forhandlingerne endte som bekendt med, at regeringen blev enig med SF og CD, og det siger sig selv, at vi ikke har fået alt igennem, som vi ville, men vi har fået centrale punkter igennem. Men det er nu engang sådan i forhandlinger, at man jo ikke får alt, for ellers er der jo ikke tale om et kompromis.

Styrende for os i mediepolitikken er, at public service-stationerne sender noget af det, som de